

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 918

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 octombrie 2025

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
825. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației Cinemascope ca fiind de utilitate publică	2	2.051. — Ordin al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului privind constituirea Comisiei pentru atestarea traseelor pedestre de interes național în scop recreativ.....	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
11. — Decizie a președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier și al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon privind încetarea concesiunii acordate prin Licența de concesiune pentru exploatare nr. 3.387 din 9.05.2002 privind exploatarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Moneasa Stațiune I și II, județul Arad, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Trend-Invest — S.R.L., aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 141/2022	2	2.202. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.077/2017 pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat de personalul din activitatea de informații fiscale, împuternicit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.....	6–9
1.663. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru modificarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 130/2004 privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „SEMA PARC” — S.A.	3–4	ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA	
		20. — Decizie privind condițiile de desfășurare a publicității de către cabinetele și unitățile medicale....	9–10
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 267 din 30 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind recunoaşterea Asociaţiei Cinemascope ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată, şi al art. 39 alin. (1) din Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările şi completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaşte Asociaţia Cinemascope, nr. 3.148/A/2012, având codul de identificare fiscală nr. 31074962, cu sediul în municipiul Bucureşti, str. Mironiuc Vasile nr. 15, sectorul 1, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Tánczos Barna
p. Ministrul culturii,
Diana-Ştefana Baciuna,
secretar de stat

Bucureşti, 2 octombrie 2025.
Nr. 825.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAŢIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAŢIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL MINIER,
PETROLIER ŞI AL STOCĂRII GEOLOGICE A DIOXIDULUI DE CARBON

DECIZIE

privind încetarea concesiunii acordate prin Licenţa de concesiune pentru exploatare nr. 3.387 din 9.05.2002 privind exploatarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Moneasa Staţiune I şi II, judeţul Arad, încheiată între Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale şi Societatea Trend-Invest — S.R.L., aprobată prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale pentru Resurse Minerale nr. 141/2022

Având în vedere:

- art. 34 lit. a) şi art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările şi completările ulterioare;
- Referatul de aprobare al Direcţiei generale resurse minerale, înregistrat cu nr. 43.240 din 22.07.2025;
- Hotărârea Comitetului de Reglementare nr. 20 din 28.07.2025,

în temeiul art. 2 alin. (5) lit. a) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 81/2024 pentru înfiinţarea Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier şi al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon, precum şi pentru modificarea şi completarea unor acte normative din domeniul resurselor minerale, petrolului şi stocării geologice a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 79/2025,

preşedintele Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier şi al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon emite următoarea decizie:

Art. 1. — Concesiunea acordată prin Licenţa de concesiune pentru exploatare nr. 3.387/2002 privind exploatarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Moneasa Staţiune I şi II, judeţul Arad, încheiată între Agenţia Naţională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, şi Societatea Trend-Invest — S.R.L., înregistrată la Oficiul Naţional al Registrului Comerţului cu nr. J02/1751/2004, cod unic de înregistrare 16853845, în calitate de concesionar, aprobată prin Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale pentru Resurse Minerale

nr. 141/2022 privind aprobarea unor licenţe de concesiune pentru exploatare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 12 iulie 2022, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — La încetarea concesiunii, în sarcina Societăţii Trend-Invest — S.R.L. subzistă obligaţiile stabilite prin actele normative aplicabile desfăşurării activităţilor miniere.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Preşedintele Autorităţii Naţionale de Reglementare în Domeniul Minier, Petrolier şi al Stocării Geologice a Dioxidului de Carbon,
Adriana Petcu

Bucureşti, 29 septembrie 2025.
Nr. 11.

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN**pentru modificarea Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 130/2004 privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „SEMA PARC” — S.A.**

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021, cu completările ulterioare;

— art. 6 alin. (2), art. 7 alin. (3), art. 8 alin. (8) și ale art. 9 alin. (1) din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 130/2004 privind acordarea titlului de parc industrial Societății Comerciale „SEMA PARC” — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 16 februarie 2004, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

„ORDIN

**pentru acordarea titlului de parc industrial
Societății SEMA REAL ESTATE — S.A.”**

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Se dispune acordarea titlului de parc industrial Societății SEMA REAL ESTATE — S.A, cu sediul social în municipiul București, sectorul 6, Splaiul Independenței nr. 319, cod unic de înregistrare 14703086, pentru parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.”

3. La articolul 2, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) este amplasat pe teritoriul administrativ al municipiului București și identificat în baza extraselor de carte funciară pentru informare nr. 205205, 204923, 208795, 237604, 244307, 200186, 224134, 224135, 200239, 224277, 226619, 227654, 211673, 200220, 231601, 233278, 233279, 211675, 200188,

216235 (parțial), 216236, 200194 (parțial), 211664, 211669, 200218 (parțial), 200224, 200245, 200199, 200175, 200201, 219073, 223876, 226594 și 228159, eliberate de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară București, Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Sectorul 6, la data de 28.08.2025.”

4. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Titlul de parc industrial este valabil în perimetrul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute la capitolul III din Legea nr. 186/2013 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, cu modificările și completările ulterioare.”

5. Anexa se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Valabilitatea titlului de parc industrial acordat Societății SEMA REAL ESTATE — S.A. în baza prevederilor Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 130/2004, cu modificările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezentul ordin, încetează în termen de 30 de ani de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

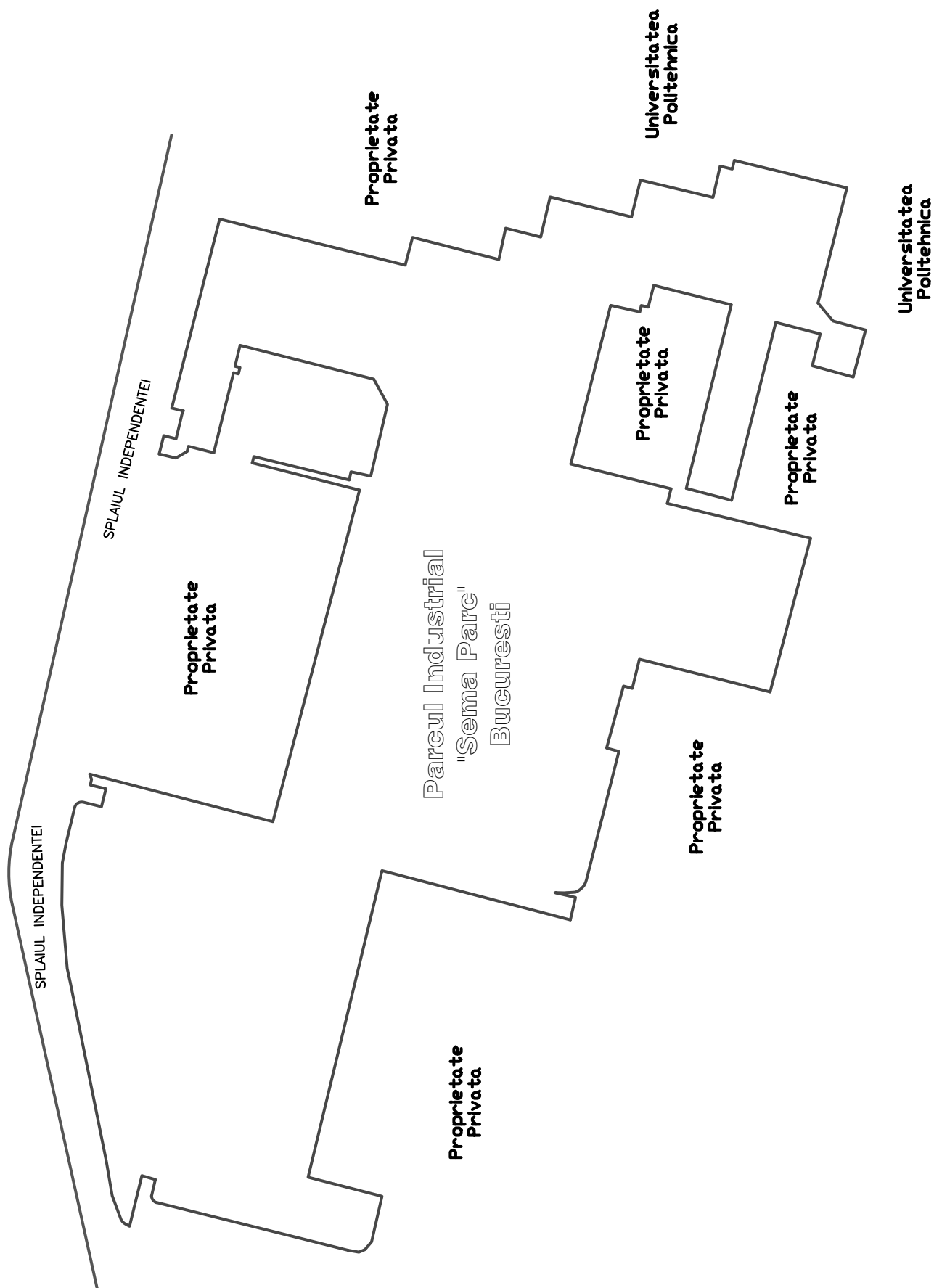
Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

București, 30 septembrie 2025.

Nr. 1.663.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL ECONOMIEI, DIGITALIZĂRII,
ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN
privind constituirea Comisiei pentru atestarea traseelor
pedestre de interes național în scop recreativ

Având în vedere:

— Legea nr. 288/2024 privind traseele pedestre de interes național în scop recreativ;

— Hotărârea Guvernului nr. 600/2025 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 288/2024 privind traseele pedestre de interes național în scop recreativ;

— Referatul de aprobare nr. 433.547 din 22.09.2025, întocmit de Direcția generală turism,

ținând cont de adresele de desemnare a membrilor comisiei din partea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului nr. 8.550 din 10.09.2025, Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației nr. 175.392 din 12.08.2025, Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor nr. DB/34.757/DAB din 18.09.2025 și nr. R/38.244/DAB din 19.09.2025 și Ministerului Culturii nr. 5.968 din 13.08.2025,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (3) și art. 18 din Legea nr. 288/2024 și ale art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 189/2025 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului,

ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă constituirea Comisiei pentru atestarea traseelor pedestre de interes național în scop recreativ, având componența prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului,
Viorel Băltărețu,
secretar de stat

București, 29 septembrie 2025.
Nr. 2.051.

ANEXĂ

COMPONENȚA
Comisiei pentru atestarea traseelor pedestre de interes național în scop recreativ

Nr. crt.	Minister	Membru titular	Membru supleant
1.	Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului	Alina Camelia Cârlogea, șef serviciu Direcția marketing și dezvoltare, Direcția generală turism, președinte al comisiei	Ioan-Șerban Tănase, director Direcția autorizare și monitorizare, Direcția generală turism
2.	Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului	Luminița-Gabriela Dumitru, consilier superior Direcția autorizare și monitorizare, Direcția generală turism	Ștefan Georgescu, consilier principal Direcția marketing și dezvoltare, Direcția generală turism
3.	Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației	Daniel-Gabriel Vâlceanu, consilier evaluare-examinare Direcția generală implementare Plan național de redresare și reziliență	Laurențiu Radu, consilier evaluare-examinare Direcția generală implementare Plan național de redresare și reziliență
4.	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	Nicolae Manta, consilier superior Direcția biodiversitate	Liliana Virtopeanu, consilier superior Direcția biodiversitate
		Iulian Gelcă, consilier Direcția generală păduri și strategii în silvicultură	Alexandru Arăboaei, consilier Direcția generală păduri și strategii în silvicultură
5.	Ministerul Culturii	Ciprian Sandu, șef serviciu Patrimoniul Mobil și Imaterial și Monumente de For Public	Zsolt Csók, arheolog Muzeul Național de Istorie a Transilvaniei

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

O R D I N**privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.077/2017 pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat de personalul din activitatea de informații fiscale, împuternicit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală**

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și al prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 840.146 din 11.09.2025,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.077/2017 pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat de personalul din activitatea de informații fiscale, împuternicit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 16 noiembrie 2017, se modifică după cum urmează:

1. Titlul ordinului se modifică și va avea următorul cuprins:

„O R D I N

privind aprobarea formularului tipizat «Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor» utilizat de către personalul din cadrul structurilor de informații fiscale, împuternicit de Agenția Națională de Administrare Fiscală”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului «Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor» sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Formularul prevăzut la art. 1 are regim special și se tipărește prin unități specializate, pe baza comenzilor primite din partea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”

3. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Direcția generală de informații fiscale, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și structurile subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.”

4. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

5. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Adrian Nicușor Nica

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

Direcția

Administrația

P R O C E S - V E R B A L
 de constatare și sancționare a contravențiilor

Încheiat astăzi, luna anul, în localitatea, județul/sectorul

Subsemnatul/Subsemnata: numele și prenumele, având funcția (funcțiile) de la, în temeiul prevederilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în baza legitimațiilor de serviciu nr. și a Ordinului de serviciu nr., în urma*):

a. constatării la fața locului efectuate în ziua luna anul, ora, la din localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, cod de identificare fiscală

b. cererii de furnizare a informațiilor/înscrisurilor din data de

am constatat săvârșirea următoarelor fapte:

1.

2.

3.

Fapta (faptele) de mai sus constituie contravenție (contravenții) prevăzută (prevăzute) la:

1. art. alin. lit. din

2. art. alin. lit. din

3. art. alin. lit. din

De săvârșirea acestor fapte se face vinovat contravenientul:

a) Persoana juridică, (denumirea)

cod de identificare fiscală, înmatriculată la oficiul registrului comerțului/autorizată cu nr., cu sediul/domiciliul fiscal în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, reprezentată de, în calitate de, cu CNP, cu domiciliul în localitatea, bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, născut(ă) la data de în localitatea, județul/sectorul, legitimat(ă) cu CI/pașaport seria nr., emis(ă) de la data de

b) Persoana fizică: (numele și prenumele)

născut(ă) la data de în localitatea, județul/sectorul, fiul/fiica lui și al/a, CNP, domiciliat(ă) în orașul (comuna), bd./str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, legitimat(ă) cu CI/pașaport seria nr., emis(ă) de la data de, ocupația, locul de muncă

Fapta (faptele) prevăzută (prevăzute) în actul (actele) normativ(e) menționat(e) se sancționează conform:

1. art. alin. lit. din, cu amendă de la lei la lei;

2. art. alin. lit. din, cu amendă de la lei la lei;

3. art. alin. lit. din, cu amendă de la lei la lei,

stabilindu-se cuantumul amenzii pentru fapta (faptele) de la pct.:

1. în sumă de (.....) lei;

2. în sumă de (.....) lei;

3. în sumă de (.....) lei,

suma totală fiind de (.....) lei.

Inspector(i),

.....

Contravenient,

.....

Martor(i),

.....

PROCES-VERBAL DE ÎNDEPLINIRE A PROCEDURII)**

Astăzi, inspectorul/inspectorii din cadrul, având de înmănat Procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria nr., care ține loc și de înștiințare de plată, m-am/ne-am deplasat la domiciliul fiscal al contribuabilului persoană juridică/persoană fizică, din localitatea, bd./str. nr. ..., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., județul/sectorul, găsind pe contravenient sau pe/administrator/împuternicitul contravenientului***), care, primind actul, a semnat în fața noastră.
(persoana care locuiește la această adresă)

Semnătura primitorului și actul de identitate

Amenda/Amenzile se va/se vor achita la unitatea Trezoreriei Statului
în contul nr.

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul poate achita, în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate, prin care este/sunt sancționată/sancționate contravenția/contravențiile de la punctul/punctele, respectiv suma de (.....) lei, iar o copie a documentului de plată

(1, 2 sau 3)

se va depune sau se va transmite prin poștă, recomandat, sau electronic, prin e-mail, organului fiscal din care face parte agentul constator.

Se va proceda la executarea silită a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor neatacat cu plângere în termenul legal, în termen de 30 de zile de la data expirării acestui termen ori, după caz, în termen de 30 de zile de la data la care hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea a devenit definitivă.

Alte mențiuni

La cererea contravenientului s-au formulat următoarele obiecții:

În conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, împotriva prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția ori la judecătoria în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediul contravenientul.

Prezentul proces-verbal s-a încheiat în trei exemplare, din care exemplarul 2 s-a înmănat contravenientului, astăzi,, sau se va comunica acestuia în termen de cel mult două luni de la data încheierii.

Inspector(i),

Contravenient,

Martor(i),

Martor(i) (date complete privind identitatea)

NOTE:

În cazul în care, la unele rubrici, spațiul alocat este insuficient, se continuă scrierea separat în trei exemplare semnate de toate părțile, pe fiecare pagină, aceasta constituind anexă, parte integrantă a prezentului proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.

În cazul în care contravenientul refuză semnarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, acest lucru se atestă de martor(i).

Refuzând primirea (negăsind nicio persoană), s-a afișat procesul-verbal pe ușa principală a sediului/domiciliului contravenientului. Drept care s-a încheiat prezentul proces-verbal de îndeplinire a procedurii.

Inspector(i),

Martor(i),

Martor(i) (date complete privind identitatea)

*) Se anulează punctul a, b sau nu se anulează niciunul, după caz.

**) Se detașează de prezentul proces-verbal și se anexează exemplarului transmis organelor fiscale spre executare.

***) Se anulează cuvintele care nu sunt necesare. În caz de afișare, actul se va lipi numai la colțuri.

Datele dumneavoastră cu caracter personal sunt prelucrate de către, în conformitate cu prevederile legislației naționale ce reglementează domeniul specific de activitate. Scopul prelucrării este constatarea și sancționarea contravențiilor.

Datele pot fi divulgate destinatarilor sau terților numai în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau dreptul intern și sunt stocate atât timp cât este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor legale și atribuțiilor instituite în sarcina noastră în raport cu persoana dumneavoastră, după care vor fi arhivate potrivit legislației aplicabile.

Potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului, persoanele ale căror date cu caracter personal sunt prelucrate beneficiază de dreptul de acces, de rectificare, de ștergere a datelor cu caracter personal, dreptul de restricționare a prelucrării, dreptul de a se opune prelucrării, dreptul de a-și retrage consimțământul în orice moment, precum și dreptul de a depune plângere către Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal.

Exercitarea drepturilor se poate face printr-o cerere depusă personal sau trimisă prin poștă la sediul din municipiul sau la adresa de e-mail:

Formular aprobat prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.077/2017 pentru aprobarea formularului tipizat „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor” utilizat de personalul din activitatea de informații fiscale, împuternicit de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu modificările ulterioare.

Cod:

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 3.077/2017)

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularului „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”

1. Denumire: „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor”
2. Format: A4/t2
3. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe ambele fețe, în 3 exemplare (negru, roșu și verde);
 - este inseriat și numerotat;
 - se broșează în carnete de câte 150 de file (50 de seturi).
4. Se difuzează gratuit.
5. Se utilizează la constatarea unor fapte de care se face vinovat contravenientul și la stabilirea sancțiunilor prevăzute de lege.
6. Se întocmește în 3 exemplare de agentul constator.
7. Circulă și se arhivează:
 - exemplarul 1, la organul fiscal de administrare competent;
 - exemplarul 2, la contravenient;
 - exemplarul 3, la agentul constator.

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind condițiile de desfășurare a publicității de către cabinetele și unitățile medicale

În temeiul art. 438, art. 439 lit. p) și art. 472 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al art. 68 lit. d) din Statutul Colegiului Medicilor din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 1/2022, al Legii nr. 148/2000 privind publicitatea, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Legii nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, republicată,

Consiliul național al Colegiului Medicilor din România d e c i d e:

Art. 1. — Prezenta decizie se aplică publicității activităților și serviciilor medicale efectuate pe teritoriul României de către cabinetele și unitățile medicale.

Art. 2. — În sensul prezentei decizii, termenii și expresiile folosite au următoarele semnificații:

a) *publicitatea activităților și serviciilor medicale* reprezintă orice formă de comunicare destinată promovării directe sau indirecte a serviciilor, produselor, facilităților sau imaginii unui furnizor de servicii medicale, adresată publicului larg sau profesioniștilor din domeniul sănătății, cu scopul de a determina decizia de utilizare a acestora;

b) *material publicitar* reprezintă orice suport scris, vizual, audio sau digital, utilizat pentru promovarea unui serviciu, produs, activitate sau imagini instituționale;

c) *mijloace de publicitate* reprezintă ansamblul de elemente constructive (suporturi publicitare, instalații, ecrane publicitare, echipamente sau structuri), fixe ori mobile, utilizate în scopul prezentării activității medicale, pentru afișarea, difuzarea sau transmiterea de mesaje publicitare în spațiul public sau privat.

Art. 3. — Publicitatea activităților și serviciilor medicale trebuie să se limiteze la informații reale și relevante privind activitatea medicală desfășurată, pregătirea profesională a medicilor avizată în România, precum și la dotarea și performanțele tehnice ale echipamentelor și dispozitivelor medicale.

Art. 4. — Publicitatea activităților și serviciilor medicale trebuie să corespundă realității, să nu conțină informații false ori care ar putea induce publicul în eroare sau care ar putea afecta imaginea medicului, a profesiei ori reputația colegilor.

Art. 5. — Publicitatea activităților și serviciilor medicale trebuie să respecte următoarele condiții:

- a) să respecte drepturile pacienților;
- b) să nu aducă atingere independenței profesionale a medicului;
- c) să nu conțină mențiuni comparative, denigratoare, superlative;
- d) să fie clară, decentă, onestă, obiectivă, veridică, transparentă, corectă, cu evitarea exprimărilor echivoce și ambigue, ce permit interpretări înșelătoare sau anticoncurențiale;
- e) să nu promită rezultate nerealiste sau garanția rezultatului, să nu includă afirmații înșelătoare conform cărora respectivul serviciu/tratament va vindeca diverse afecțiuni;
- f) să nu fie lipsită de respect față de profesie și colegi;
- g) să respecte principiul „medicinii bazate pe dovezi științifice” și să nu promoveze mesaje conspiraționiste;
- h) să nu încurajeze acordarea de servicii medicale suplimentare fără beneficii clinice pentru pacient;
- i) să respecte secretul profesional;
- j) să nu conțină informațiile, inclusiv video/audio, ale persoanelor aflate sub tratament în unitățile de asistență medicală, fără consimțământul persoanelor în cauză;
- k) să nu conțină date cu caracter personal privind starea de sănătate a persoanelor fără consimțământul acestora;
- l) să respecte reglementările legale, statutare și deontologice privind profesia de medic, drepturile și îndatoririle medicilor, concurența loială și onestă.

Art. 6. — Unitatea medicală nu va asocia imaginea medicului cu oferirea de facilități financiare, reduceri de prețuri sau alte avantaje materiale.

Art. 7. — Unitatea medicală nu va utiliza numele, funcția și declarațiile medicului în domeniul publicității, cu excepția publicității activității profesionale și de informare a populației.

Art. 8. — Principalele mijloace de publicitate utilizate sunt:

A. mijloace de publicitate obligatorii:

- a) firma, care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:
 - (i) trebuie să fie amplasată atât la sediul principal de activitate, cât și la sediile secundare autorizate;
 - (ii) va cuprinde următoarele mențiuni: numele unității sanitare, adresa sediului principal și/sau secundar;
 - (iii) va respecta regulile generale de amplasare prevăzute de legislația în vigoare, respectiv art. 18-21 din Legea nr. 185/2013 privind amplasarea și autorizarea mijloacelor de publicitate, republicată;

b) corespondența profesională, care va cuprinde:

- (i) numărul de telefon, adresa electronică (e-mail);
- (ii) indicarea sediului principal și, după caz, a sediului/sediilor secundar(e);

B. mijloace de publicitate opționale:

- a) sigla, logoul;
- b) pagina de internet și/sau pagina în cadrul rețelelor de socializare — au scopul doar de informare a publicului sau a altor profesioniști în legătură cu activitatea medicală;

c) participarea la manifestări științifice adresate medicilor, acreditate de autoritățile competente naționale, sau publicarea de studii, articole, comentarii și lucrări științifice, în scopul furnizării de informații medicale și/sau al schimbului de experiență și opinii în beneficiul pacienților și al sănătății publice;

d) reclame în mediul online realizate în limitele prezentei decizii, respectiv:

- (i) reclamele din mediul online trebuie să respecte prevederile codului deontologic și reglementările legale în vigoare;
- (ii) publicitatea realizată prin acest mijloc trebuie să ofere informații reale, verificabile și relevante despre serviciile medicale oferite, fără inducerea în eroare a pacienților, și să respecte condițiile menționate la art. 5;
- (iii) unitatea medicală nu poate obliga medicul sau pacientul să participe sau să își asocieze imaginea sau vocea cu publicitatea care are ca scop beneficii financiare și/sau comerciale;

e) publicitatea din domeniul audiovizual (radio, televiziune);

f) diseminarea de broșuri ori pliante, în scopul promovării serviciilor medicale furnizate, precum și a importanței actului medical în scopul asigurării sănătății pacientului, precum și a sănătății publice;

g) publicitatea stradală pentru cabinete și unități medicale, permisă doar în proximitatea acestora, până la o distanță de 500 m;

h) publicitatea în incinta cabinetelor și unităților medicale prin mijloace audio-video.

Art. 9. — La sesizarea din oficiu sau la sesizarea altor persoane, colegiul medicilor teritorial va solicita în scris medicului și/sau unității medicale să efectueze modificările necesare sau retragerea de pe piață, fizic sau online, a mijloacelor de publicitate, total sau parțial, în termen de 30 de zile, în cazul în care mijlocul de publicitate utilizat sau conținutul materialului publicitar nu respectă prevederile prezentei decizii sau ale codului deontologic.

Art. 10. — Publicitatea realizată de unitățile medicale fără personalitate juridică cu încălcarea prevederilor prezentei decizii atrage răspunderea disciplinară a medicului titular.

Art. 11. — Publicitatea realizată de unitățile medicale cu personalitate juridică cu încălcarea prevederilor prezentei decizii atrage după sine sesizarea organelor abilitate.

Art. 12. — Comisiile de etică și deontologie ale Colegiului Medicilor din România, de la nivel național și teritorial, vor asigura comunicarea și aplicarea prevederilor prezentei decizii.

Art. 13. — Comisia de etică și deontologie a Consiliului național al Colegiului Medicilor din România urmărește modul de aplicare a principiilor etice și normelor deontologice în ceea ce privește publicitatea efectuată de către unitățile medicale, fundamentează și stabilește cadrul general pe care trebuie să îl respecte materialul publicitar pe care îl supune aprobării Consiliului național al Colegiului Medicilor din România.

Art. 14. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare de la data de 1 ianuarie 2026.

Președintele Colegiului Medicilor din România,
Cătălina Poiană

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 267

din 30 iunie 2025

Dosar nr. 3.013/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Simona Maria Zarafiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Pohrib	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 3.013/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 5.039/30/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat, conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere de către părți.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 4 noiembrie 2024, în Dosarul nr. 5.039/30/2023, astfel cum a fost complinită, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

Dacă profesorii itineranți/de sprijin pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. (11) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

8. Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 198/2023*):

„Art. 207. — (...) (11) Norma didactică de predare-învățare-evaluare prevăzută la alin. (4) lit. d), f) și h) pentru personalul didactic de predare și de instruire practică cu o vechime în învățământ de peste 15 ani și cu gradul didactic I se poate reduce cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului. (...)”

*) Potrivit art. XXVI alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1139 din 15 decembrie 2023, începând cu data intrării în vigoare a acesteia, aplicabilitatea prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 5 iulie 2023, cu modificările ulterioare, se prorogă până la începutul anului școlar 2025-2026.

*) Potrivit art. XXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1139 din 15 decembrie 2023, până la intrarea în vigoare

a prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 5 iulie 2023, cu modificările ulterioare, beneficiază de reducerea normei didactice de predare-învățare-evaluare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, personalul didactic de predare și de instruire practică cu o vechime în învățământ de peste 25 ani și cu gradul didactic I.

*) Potrivit art. LI alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1334 din 31 decembrie 2024, aplicabilitatea prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 5 iulie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă până la începutul anului școlar 2026-2027.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

9. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Timiș la data de 31 octombrie 2023, reclamantul, prin sindicat, a solicitat să fie obligat pârâtul Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „P.P.N.” să îi acorde reducerea normei didactice de predare-învățare-evaluare cu 2 ore săptămânal, fără diminuarea salariului.

10. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că este încadrat ca profesor itinerant și de sprijin în cadrul Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă „P.P.N.”, în temeiul contractului de muncă pe perioadă nedeterminată nr. x/1.09.2013, și își desfășoară activitatea la Școala Gimnazială Comuna D., în temeiul Deciziei de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ nr. xx/30/19.04.2013, emisă de Inspectoratul Școlar Județean T., și al contractului de colaborare dintre cele două unități de învățământ.

11. Din Adeverința nr. xxx/17.10.2023, emisă de pârât, rezultă că reclamantul are o vechime în muncă de 16 ani și 1 lună, cu normă întreagă, durata normală a timpului de lucru fiind de 8 ore/zi și/sau 40 de ore/săptămână, iar norma didactică de predare este de 16 ore/săptămână de predare-învățare-evaluare.

12. Prin cererea formulată la 31 august 2023, reclamantul a solicitat reducerea normei didactice de predare-învățare-evaluare cu 2 ore săptămânal, fără diminuarea salariului, în temeiul art. 207 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 198/2023, însă pârâtul a respins solicitarea, susținând că personalul didactic itinerant și de sprijin din învățământul special integrat nu beneficiază de reducerea cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului.

13. Pârâtul nu a formulat întâmpinare.

14. Prin Sentința civilă nr. 728 din 23 mai 2024, Tribunalul Timiș a admis excepția de necompetență teritorială exclusivă a Tribunalului Timiș și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

15. Instanța de trimitere a apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 2 alin. (1) raportat la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 întrucât, pe de o parte, procesul în cadrul căruia a fost formulată se circumscrie domeniului de aplicare a acestui act normativ, având ca obiect întinderea drepturilor salariale ale unui profesor itinerant, ce sunt plătite din fonduri publice, iar, pe de altă parte, asupra aspectelor ce fac obiectul sesizării instanța supremă nu a statuat, problema de drept a cărei lămurire se solicită nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

16. Instanța de trimitere a mai reținut că, față de caracterul imperativ al prevederilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care exclude orice eventuale aprecieri cu privire la dificultatea chestiunii de drept, nu se impune analiza îndeplinirii condiției referitoare la acest aspect, sesizarea instanței supreme fiind obligatorie în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecătii în cauzele care se încadrează la art. 1 din același act normativ, indiferent de gradul de dificultate.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

17. Reclamantul a apreciat că în cauză nu sunt incidente prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, deoarece dispozițiile legale a căror interpretare se cere nu au condus la o practică judiciară neunitară.

18. Pârâtul nu a exprimat un punct de vedere.

19. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au formulat puncte de vedere.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

20. Completul de judecată al instanței de trimitere a arătat că, din coroborarea dispozițiilor art. 165 alin. (1) lit. f) cu cele ale art. 207 alin. (1), (4) și (11) din Legea nr. 198/2023, rezultă că activitatea reclamantului de profesor itinerant și de sprijin desfășurată în cadrul Centrului Școlar pentru Educație Incluzivă „P.P.N.” se încadrează în dispozițiile art. 207 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 198/2023.

21. Din această perspectivă, a apreciat că pretențiile reclamantului întemeiate pe dispozițiile art. 207 alin. (4) lit. h) din Legea nr. 198/2023 sunt neîntemeiate, atâta vreme cât enumerarea limitativă prevăzută de aceste dispoziții legale nu cuprinde și personalul didactic itinerant și de sprijin.

22. Prin urmare, în cazul reclamantului, nu sunt incidente dispozițiile de excepție ale art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, acestea fiind aplicabile doar pentru normele didactice prevăzute de art. 207 alin. (4) lit. d), f) și h) din Legea nr. 198/2023.

23. În consecință, punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea este în sensul că profesorii itineranți/de sprijin nu pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

24. La nivelul instanțelor naționale nu a fost identificată practică judiciară cu privire la problema de drept în discuție.

25. Punctele de vedere teoretice transmise de judecătorii de la 5 tribunale coincid cu opinia exprimată și argumentată de instanța de trimitere în încheierea de sesizare, în timp ce judecătorii de la alte 2 tribunale au precizat că, în funcție de datele concrete ale unei spețe și în urma unui examen al dinamicii legislative, potențialele soluții practice ar putea fi diferite de aceasta, apreciind că, raportat la dispozițiile art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, profesorii itineranți ar putea beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, în măsura în care îndeplinesc toate condițiile prevăzute de acest text legal, respectiv dacă au o vechime în învățământ de peste 15 ani și gradul didactic I.

26. Instanțele naționale au învederat, însă, că aplicabilitatea prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023 a fost prorogată până la începutul anului școlar 2026-2027 și că, potrivit art. XXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte

normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023*), până la intrarea în vigoare a acestora, beneficiază de reducerea normei didactice de predare-învățare-evaluare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, doar personalul didactic de predare și de instruire practică cu o vechime în învățământ de peste 25 de ani și cu gradul didactic I.

27. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

28. În procedurile de unificare a practicii judiciare nu au fost identificate decizii relevante ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar Curtea Constituțională nu a fost sesizată cu excepții de neconstituționalitate privind dispozițiile legale ce fac obiectul chestiunii de drept.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

29. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

30. Temeiul prezentei sesizări îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

31. Domeniul de aplicare a acestui act normativ este conturat expres prin dispozițiile art. 1 care prevede că ordonanța de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzute la alin. (1), indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

32. În materia enunțată se instituie o procedură specială privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sens în care art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 prevede următoarele: „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

33. Aceste prevederi legale se aplică cu prioritate în raport cu dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă, potrivit principiului *specialia generalibus derogant*, urmând a se completa, însă, în mod corespunzător, cu prevederile dreptului comun, respectiv ale Codului de procedură civilă, astfel cum în

mod expres prevede și art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2004, conform căruia: „*Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.*”

34. În acest context normativ, procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) existența unei cauze în curs de judecată în primă instanță sau în calea de atac;

b) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

c) existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statutări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

35. Examinarea condițiilor în care poate fi declanșat mecanismul hotărârii prealabile pune în evidență faptul că, în cazul concret al prezentei sesizări, doar unele dintre cerințele legale mai sus enunțate se verifică.

36. Astfel, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea are ca obiect solicitarea reclamantului, în calitate de profesor itinerant și de sprijin, de reducere a normei didactice de predare cu două ore săptămânal, fără diminuarea salariului, cauza fiind în curs de soluționare, în primă instanță, pe rolul unui complet de judecată specializat în materia conflictelor de muncă și asigurărilor sociale din cadrul Tribunalului București, în conformitate cu dispozițiile art. 95 pct. 1 din Codul de procedură civilă.

37. Prin urmare, litigiul cu care instanța de trimitere a fost învestită vizează drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, făcând, deci, parte din categoria proceselor la care se referă art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, și este în curs de judecată, în primă instanță, primele două condiții de admisibilitate a sesizării de față fiind îndeplinite.

38. De asemenea, ca urmare a verificărilor efectuate, se constată că este întrunită și cerința ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept enunțate și să nu fie investită cu soluționarea unui recurs în interesul legii cu acest obiect.

39. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei se constată că, în concret, aceasta instituie o dublă condiționare: pe de o parte, să existe o chestiune de drept, iar, pe de altă parte, să fie probată legătura necesară între dezlegarea chestiunii de drept identificate și soluționarea cauzei pe fond.

40. Cu referire la primul aspect, în absența unei definiții legale a noțiunii de „chestiune de drept”, examinarea îndeplinirii acestei cerințe trebuie verificată prin raportare la jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în mecanismul hotărârii prealabile reglementat de art. 519-521 din Codul de procedură civilă în care, în mod constant, s-a subliniat că, pentru a se putea vorbi de existența unei „chestiuni de drept”, este necesar ca sesizarea să vizeze „o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării” (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37;

Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragrafele 41 și 42).

41. Cu alte cuvinte, chestiunea de drept trebuie să fie una reală și veritabilă, iar o atare calificare există numai atunci când norma de drept supusă discuției este îndoielnică, imperfectă (lacunară) sau neclară, fiind susceptibilă să constituie izvorul unor interpretări divergente și, în consecință, al practicii judiciare neunitare.

42. În legătură cu acest aspect, se reține că, atât timp cât art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 utilizează în conținutul său sintagma „chestiune de drept”, identic reglementării din cuprinsul art. 519 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și nu instituie nicio derogare de la dreptul comun, se impune aplicarea în mod analog a jurisprudenței deja consacrate cu privire la mecanismul de unificare a hotărârii prealabile reglementat de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, în cadrul căreia semnificația acestei noțiuni a fost în mod clar conturată. De altfel, chiar expunerea de motive din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 evocă nevoia clarificării unor „chestiuni dificile de drept”, ceea ce consolidează concluzia necesității existenței unei chestiuni de drept veritabile, a cărei lămurire să justifice declanșarea mecanismului hotărârii prealabile.

43. Pentru ca mecanismul hotărârii prealabile să nu fie deturnat de la scopul său firesc și să nu fie utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, este necesar ca sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție să aibă ca obiect o problemă de drept cu caracter de principiu, adică să privească o normă juridică susceptibilă de interpretări diferite, care, odată aplicată în cauze aflate pe rolul instanțelor de judecată, ar genera o practică judiciară neunitară (a se vedea, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 83 din 18 noiembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1329 din 31 decembrie 2024).

44. În strânsă legătură cu această condiție de fond, din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care norma specială nu derogă. Așadar, încheierea trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, fiind necesară o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept invocate (Decizia nr. 111 din 9 decembrie 2024 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 31 ianuarie 2025).

45. Cu alte cuvinte, caracterul veritabil al chestiunii de drept trebuie să rezulte din încheierea de sesizare pronunțată de instanța de trimitere, întrucât completul de judecată investit cu soluționarea pricinii este ținut, în primul rând, să stabilească dacă este o problemă de interpretare, care să prezinte dificultate și care implică riscul unor dezlegări diferite în practică, semnalând complexitatea, dualitatea sau precaritatea textelor de lege, fie prin raportare la anumite tendințe jurisprudențiale, fie prin dezvoltarea unor puncte de vedere argumentate, pentru a da temei inițierii mecanismului de unificare jurisprudențială reprezentat de hotărârea prealabilă.

46. În cauza de față, această condiție nu este îndeplinită întrucât încheierea de sesizare nu cuprinde nicio argumentare cu privire la caracterul îndoielnic, lacunar sau neclar al prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, instanța investită cu soluționarea procesului mărginindu-se la a expune considerente cu caracter general referitoare la scopul adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, apreciind că,

față de caracterul imperativ al prevederilor art. 2 al acesteia, sesizarea ar fi obligatorie în cazul oricărei probleme de drept ce se ivește în litigiile ce se circumscriu acestui act normativ, independent de dificultatea de interpretare și de orice analiză din această perspectivă.

47. Această interpretare este greșită întrucât, așa cum s-a arătat, nu orice chestiune de drept subsumată cauzei acțiunii deduse judecătii poate face obiectul unei sesizări formulate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, declanșarea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile fiind posibilă doar atunci când în mod real o problemă de drept, determinantă pentru soluționarea pe fond a unei cauze, nu apare ca fiind suficient de clară, prin raportare la dispozițiile legale din care derivă sau în care este cuprinsă, generând dificultăți veritabile de înțelegere a sensului său și având, din acest motiv, vocația de a conduce la o jurisprudență neunitară.

48. În lipsa unei dificultăți reale, interpretarea și aplicarea legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, sunt competențe care aparțin în exclusivitate instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei, iar nu instanței supreme, sesizate în procedura hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept. Cu alte cuvinte, raționamentul judiciar aparține judecătorului cauzei și impune aplicarea mecanismelor de interpretare a normelor juridice și de apreciere a situațiilor de fapt concrete, această operațiune neputându-i fi atribuită Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 48 din 14 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 21 noiembrie 2019).

49. De altfel, analiza de conținut a întrebării prealabile relevă faptul că instanța de trimitere nu are nicio dificultate în a determina sensul normei de drept în discuție, expunând un punct de vedere clar și argumentat cu privire la modul de interpretare a acesteia, fără a prezenta și alte posibile interpretări ori elemente care să conducă la concluzia că textul de lege vizat ar fi neclar ori susceptibil de interpretări contradictorii.

50. Din cuprinsul încheierii de sesizare, astfel cum a fost completată, rezultă că, printr-o interpretare literală, sistematică și gramaticală adecvată a dispozițiilor art. 207 alin. (1), (4) și (11) din Legea nr. 198/2023, instanța a ajuns în mod facil la concluzia că, pentru personalul didactic itinerant și de sprijin, norma didactică se stabilește în conformitate cu dispozițiile art. 207 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 198/2023, care fac referiri exprese la această categorie de personal, iar nu potrivit prevederilor lit. h) a aceluiași articol, invocat prin cererea de chemare în judecată, care privește personalul didactic de predare din învățământul special, astfel că profesorii itineranți și de sprijin nu pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, întrucât acest text legal vizează exclusiv categoriile de personal didactic prevăzute de art. 207 alin. (4) lit. d), f) și h) din Legea nr. 198/2023, pe care le enumeră în mod explicit, aplicabilitatea lui neputând fi extinsă și în privința altor categorii profesionale, care nu au făcut obiectul reglementării speciale.

51. Prin urmare, completul de judecată al instanței de trimitere nu se confruntă cu o reală problemă de interpretare a normei în discuție și nu solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție interpretarea *in abstracto* a unui text legal considerat îndoielnic, lacunar sau neclar, ci, expunând cu claritate propriul raționament juridic cu privire la chestiunea de drept invocată, urmărește să obțină o confirmare a acestuia și un răspuns concret în raport cu situația particulară a reclamantului din speța dedusă judecătii, tinzând către soluționarea pe fond a litigiului.

52. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat, însă, în mod constant că, în cadrul procedurii hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie

atributului fundamental al instanțelor judecătorești de interpretare și aplicare a legii în cauzele deduse judecării, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori a dificultăților întâmpinate în interpretarea unor texte de lege (Decizia nr. 97 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 22 ianuarie 2025).

53. Dezideratul aplicării uniforme și previzibile a legii există în toate cauzele, însă, pentru sesizarea instanței supreme, este necesar ca soluționarea pe fond a cauzei să depindă de rezolvarea unei chestiuni de drept cu caracter de principiu și care prezintă dificultate suficientă pentru a reclama intervenția instanței supreme. Or, câtă vreme, în cazul prezentei sesizări, nu a fost argumentată și nici nu a fost indicată în concret nicio problemă de interpretare a dispozițiilor art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, nu se poate reține că este îndeplinită condiția dificultății chestiunii de drept.

54. Pe de altă parte, nu este îndeplinită nici cerința referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept pentru soluționarea pe fond a cauzei, instanța de trimitere nejustificând în niciun fel aptitudinea acesteia de a conduce la rezolvarea pe fond a cauzei, legătura indisolubilă care există între chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și rezolvarea pe fond a litigiului, în condițiile în care, în timpul derulării procesului în care a fost formulată sesizarea, norma de drept ce face obiectul întrebării prealabile a devenit inactivă, astfel că nu mai produce efecte juridice.

55. În acest sens, se constată că, în conformitate cu dispozițiile art. XXVI alin. (1) lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, începând cu data intrării în vigoare a acestui act normativ, aplicabilitatea prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023 a fost prorogată până la începutul anului școlar 2025-2026.

56. Această măsură de politică fiscal-bugetară a fost menținută și în continuare, prin dispozițiile art. LI alin. (1) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 156/2024), care prevăd că aplicabilitatea prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023 se prorogă până la începutul anului școlar 2026-2027.

57. Totodată, prin dispozițiile art. XXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, s-a stabilit că, până la intrarea în vigoare a prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, beneficiază de reducerea normei didactice de predare-învățare-evaluare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, doar personalul didactic de predare și de instruire practică cu o vechime în învățământ de peste 25 ani și cu gradul didactic I.

58. Prin urmare, deși la data introducerii acțiunii ce formează obiectul procesului cu care instanța de trimitere a fost investită dreptul la reducerea normei didactice era reglementat prin dispozițiile art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, care prevedeau în mod expres categoriile de personal care puteau beneficia de acesta, anume, cele prevăzute la art. 207 alin. (4) lit. d), f) și h) din Legea nr. 198/2023, și condițiile în care puteau fi acordat, respectiv pentru personalul didactic de predare și de instruire practică cu o vechime în învățământ de peste 15 ani și cu gradul didactic I, începând cu data de 15 decembrie 2023, dreptul în discuție este supus reglementării art. XXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, care nu mai face nicio distincție între categoriile de norme didactice care pot face obiectul reducerii și instituie condiții de acordare diferite de cele stabilite prin art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, în

sensul că doar profesorii cu o experiență de peste 25 de ani și cu gradul didactic I pot obține acest beneficiu.

59. În aceste circumstanțe, chiar dacă dispozițiile art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023 aveau incidență directă în speță, la data introducerii acțiunii, fiind în relație cu dreptul supus judecării în cauza ce face obiectul Dosarului nr. 5.039/30/2023, aflat pe rolul Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, interpretarea de principiu a acestora, pe calea hotărârii prealabile, nu mai are nicio utilitate în soluționarea litigiului câtă vreme textul legal în discuție nu mai face parte din cadrul normativ actual, astfel că pretențiile reclamantului nu mai pot fi analizate și soluționate în raport cu acesta, ci cu dispozițiile art. XXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023.

60. În jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a statuat în mod constant că, prealabil sesizării instanței supreme, se impun stabilirea și evidențierea legăturii strânse care există între maniera de dezlegare a chestiunii de drept și soluționarea pe fond a cauzei, întrucât numai astfel se pot demonstra utilitatea și interesul în promovarea acestor demersuri. Totodată, s-a statuat că această cerință legală presupune ca problema de drept să fie esențială, direct incidentă în soluționarea cauzei și raportată la limitele investiției instanței de trimitere. Cu alte cuvinte, hotărârea prealabilă trebuie să fie de natură a produce un efect concret asupra soluției ce urmează a fi pronunțată de către instanța de trimitere, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate trebuie să o aibă în cadrul soluționării litigiului, ceea ce presupune ca problema de drept ce face obiectul sesizării să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei (Decizia nr. 64 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1251 din 12 decembrie 2024).

61. Or, în raport cu obiectul pretențiilor deduse judecării și cu temeiul de drept al acestora, dată fiind evoluția cadrului legislativ aplicabil litigiului ce a generat prezenta sesizare, este evident că, în cauză, chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, respectiv *dacă profesorii itineranți/de sprijin pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023*, nu are legătură cu soluționarea pe fond a procesului aflat în curs de judecată pe rolul instanței de trimitere și că o eventuală dezlegare de principiu a problemei de drept invocate nu ar avea niciun efect asupra soluției ce urmează a fi pronunțată, câtă vreme pretențiile reclamantului nu mai pot fi analizate și soluționate în raport cu textul legal a cărui interpretare se solicită.

62. De altfel, împrejurarea că norma de drept în discuție a fost activă o perioadă foarte scurtă de timp [de la data de 3 septembrie 2023, momentul intrării în vigoare a Legii nr. 198/2023, până la data de 15 decembrie 2023, când aplicabilitatea prevederilor art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023 a fost prorogată, în mod succesiv, cel puțin până la începutul anului școlar 2025-2026] a constituit și motivul pentru care, în practică, instanțele judecătorești nu s-au confruntat cu problema modului de interpretare a acesteia, nefiind identificate hotărâri pronunțate în legătură cu problema de drept ce face obiectul sesizării. Instanțele judecătorești consultate au transmis doar puncte de vedere teoretice, care coincid cu opinia exprimată și argumentată de instanța de trimitere în încheierea de sesizare, semnalând, însă, faptul că norma de drept a cărei interpretare se solicită nu are aplicabilitate în prezent.

63. În aceste circumstanțe, se constată că, în cauză, nu sunt îndeplinite premisele necesare declanșării mecanismului hotărârii prealabile, așa cum rezultă ele din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, anume, „*existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de*

permanentizare de practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești” care să reclame „necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice”.

64. Scopul pronunțării unei hotărâri prealabile este acela de a asigura coeziune în plan jurisprudențial, ceea ce presupune existența unor tendințe jurisprudențiale concrete, orientate către

soluții diferite. Or, este evident că, în cazul prezentei sesizări, necesitatea și utilitatea unui astfel de demers nu se verifică atât timp cât, în practică, instanțele nu au soluționat litigii având ca obiect reducerea normei didactice în conformitate cu dispozițiile art. 207 alin. (11) din Legea nr. 198/2023, hotărârea prealabilă neputând fi folosită ca un instrument de interpretare a legii în abstract.

65. În contextul celor mai sus expuse, reținând că mecanismul de unificare a practicii judiciare constând în pronunțarea unei hotărâri prealabile nu poate fi valorificat decât în condițiile restrictive și cumulative de admisibilitate reglementate de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și de art. 519, 520 din Codul de procedură civilă și că, în cazul prezentei sesizări, una dintre aceste condiții, respectiv cea referitoare la existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, nu este îndeplinită,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 5.039/30/2023, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

Dacă profesorii itineranți/de sprijin pot beneficia de reducerea normei didactice de predare cu două ore săptămânal, la cerere, fără diminuarea salariului, potrivit art. 207 alin. (11) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 30 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

